

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. lapkričio 21 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Dizainas – Reglamentas (EB) Nr. 6/2002–90 straipsnio 1 dalis – Laikinosios priemonės, įskaitant apsaugos priemones – Nacionalinių pirmosios instancijos teismų jurisdikcija – Šioje nuostatoje nurodytų teismų išimtinė jurisdikcija“

Byloje C-678/18

dėl 2018 m. lapkričio 2 d. *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2018 m. lapkričio 5 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Vilaras (pranešėjas), teisėjai S. Rodin, D. Šváby, K. Jürimäe ir N. Piçarra,

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden*, atstovaujamo R. van Peursem,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos C. S. Schillemans ir M. Bulterman,
- Europos Komisijos, atstovaujamos É. Gippini Fournier ir A. Nijenhuis,

susipažinęs su 2019 m. rugsėjo 18 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino (OL L 3, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 142) 90 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.

* Proceso kalba: nyderlandų.

- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant kasacinį skundą, kuriuo *Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiojo Teismo generalinis prokuroras, toliau – generalinis prokuroras), gindamas įstatymo interesą, apskundė 2017 m. sausio 12 d. paskelbto *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo apylinkės teismas, Nyderlandai) laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo sprendimą dėl teismų, turinčių jurisdikciją taikyti laikinąsias apsaugos priemones Bendrijos dizaino srityje, nustatymo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Reglamento Nr. 6/2002 IX antraštinė dalis „Teisinių veiksmų su Bendrijos dizainais jurisdikcija ir procedūra“ apima 2 skirsnį „Ginčai dėl Bendrijos dizainų pažeidimo ir galiojimo“, kurį sudaro 80–92 straipsniai.
- 4 Reglamento Nr. 6/2002 80 straipsnio „Bendrijos dizainų teismai“ 1 dalyje nustatyta:
- „Valstybės narės savo teritorijoje paskiria kaip galima mažiau pirmosios ir antrosios instancijų nacionalinių teismų bei tribunolų (Bendrijos dizainų teismų), atliekančių šiuo reglamentu jiems numatytas funkcijas.“
- 5 To paties reglamento 81 straipsnyje „Teisių pažeidimo ir galiojimo teisingumas“ nustatyta:
- „Bendrijos dizainų teismams yra išimtinai teisingos [teisingi]:
- a) ieškiniai dėl teisių pažeidimo ir, jeigu tai leidžia nacionaliniai įstatymai, ieškiniai dėl teisių į Bendrijos dizainą pažeidimo grėsmės;
 - b) ieškiniai dėl Bendrijos dizaino pažeidimo nebuvimo paskelbimo, jeigu pateikti tokius ieškinius leidžia nacionaliniai įstatymai;
 - c) ieškiniai dėl neregistruotojo Bendrijos dizaino paskelbimo negaliojančiu;
 - d) priešpriešiniai reikalavimai paskelbti Bendrijos dizainą negaliojančiu, kylantys iš a punkte minėtų ieškinių.“
- 6 Minėto reglamento 90 straipsnyje „Laikinosios priemonės, įskaitant ir apsaugos priemones“ numatyta:
- „1. Valstybių narių teismams, įskaitant ir Bendrijos dizainų teismus, galima paduoti prašymą pritaikyti Bendrijos dizainui tokias laikinas priemones, įskaitant ir apsaugos priemones, kokias tos valstybės įstatymai leidžia taikyti nacionalinio dizaino teisėms, net jeigu šiuo reglamentu nustatyta, kad šis klausimas yra teisingas kitos valstybės narės Bendrijos dizainų teismui.
- <...>
3. Bendrijos dizainų teismas, kurio teisingumas pagrįstas 82 straipsnio 1, 2, 3 arba 4 dalių nuostatomis, turi jurisdikciją pritaikyti laikinas priemones, įskaitant ir apsaugos priemones, kurios, laikantis bet kurių Konvencijos dėl jurisdikcijos ir galiojimo III antraštinėje dalyje nurodytų pripažinimui ir vykdymui keliamų būtinųjų procedūros reikalavimų, yra taikomos bet kurios valstybės narės teritorijoje. Joks kitas teismas tokio teisingumo neturi.“

Nyderlandų teisė

- 7 2004 m. lapkričio 4 d. *Wet tot uitvoering van de verordening van de verordening van de verordening van de Europese Unie betreffende Gemeenschapsmodellen houdende aanwijzing van de rechtbank voor het Gemeenschapsmodellen (Uitvoeringswet EG-verordening betreffende Gemeenschapsmodellen)* (Įstatymas dėl Europos Sąjungos Tarybos reglamento dėl Bendrijos dizaino įgyvendinimo ir Bendrijos dizainų teismo paskyrimo (*Stb.*, Nr. 573, 2004, toliau – 2004 m. lapkričio 4 d. įstatymas) 3 straipsnyje nustatyta:

„Visi [Reglamento Nr. 6/2002] 81 straipsnyje numatyti veiksmai pirmojoje instancijoje priklauso išimtinai Hagos pirmosios instancijos teismo jurisdikcijai, o su laikinųjų apsaugos priemonių taikymu susiję veiksmai priskiriami išimtinai minėto teismo laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo jurisdikcijai.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 8 *Spin Master Ltd.* yra Toronte (Kanada) įsteigta įmonė, vykdanči veiklą žaislų sektoriuje. Ji prekiauja „Bunchems“ prekių ženklu žymimu žaidimu, kurį sudaro aštuonių spalvų skirtingų dydžių vieni su kitais sukimbantys maži plastikiniai kamuoliukai. Iš šių kamuoliukų galima sukurti įvairių rūšių formas ir figūras.
- 9 2015 m. sausio 16 d. *Spin Master* savo vardu šiam žaidimui įregistravo Bendrijos dizainą Nr. 002614669-0002.
- 10 *High5 Products BV* yra Valveike (Nyderlandai) įsteigta bendrovė, platinanti žaidimą „Linkee“, kurį taip pat sudaro aštuonių spalvų skirtingų dydžių vieni su kitais sukimbantys maži plastikiniai kamuoliukai.
- 11 2016 m. lapkričio 18 d. raštu *Spin Master* pareikalavo, kad *High5 Products* nutrauktų teisių į minėtą Bendrijos dizainą pažeidimą.
- 12 Kadangi *High5 Products* neįvykdė šio reikalavimo, *SPIN Master* pareiškė ieškinį dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo laikinąsias apsaugos priemones taikančiam *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo apylinkės teismas) teisėjui, siekdama, kad būtų uždrausta prekiauti *High5 Products* platinamu žaidimu.
- 13 Kadangi buvo pareikštas prieštaravimas dėl jo jurisdikcijos, *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo apylinkės teismas) laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas 2017 m. sausio 12 d. sprendimu pripažino, kad turi jurisdikciją nagrinėti jam pateiktą ieškinį dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo. Jis rėmėsi aplinkybe, kad, pirma, pagal Nyderlandų teisę jam suteikta jurisdikcija priimti sprendimą dėl tokio paties pobūdžio prašymų, grindžiamų Beniliukso dizainais, ir, antra, 2004 m. lapkričio 4 d. įstatymo 3 straipsnis nereiškia, kad jis neturi jurisdikcijos taikyti laikinąsias apsaugos priemones per laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūrą, per kurią paduodamas toks, kaip jo gautas, prašymas dėl draudimo, apimančio Nyderlandų teritoriją.
- 14 2018 m. rugpjūčio 31 d. generalinis prokuroras, gindamas įstatymo interesą, dėl šio sprendimo pateikė kasacinį skundą *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) dėl to, kad, jo nuomone, *rechtbank Den Haag* (Hagos apylinkės teismas, Nyderlandai) laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas, kaip pagal Reglamento Nr. 6/2002 80 straipsnio 1 dalį paskirtas teismas, turi išimtinę jurisdikciją Bendrijos dizainų srityje, įskaitant jurisdikciją taikyti laikinąsias apsaugos priemones.
- 15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad jam kyla klausimas, ar pagal Reglamento Nr. 6/2002 90 straipsnio 1 dalį draudžiama, kad valstybės narės teisės aktuose būtų numatyta, jog pagal šio reglamento 80 straipsnio 1 dalį paskirtų teismų išimtinę jurisdikciją galiotų ir laikinųjų apsaugos priemonių taikymo atveju, kaip tai suprantama pagal šio 90 straipsnio 1 dalį.

- 16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pabrėžia tai, kad priimdamas 2004 m. lapkričio 4 d. įstatymo 3 straipsnį, Nyderlandų teisės aktų leidėjas siekė išnaudoti *rechtbank Den Haag* (Hagos apylinkės teismas) ir *Gerechtshof Den Haag* (Hagos apeliacinis teismas, Nyderlandai) specialias eksperto žinias intelektinės nuosavybės srityje. Jis pažymi, kad klausimas dėl pagal Reglamento Nr. 6/2002 80 straipsnio 1 dalį paskirtų teismų išimtinės jurisdikcijos taikyti laikinąsias apsaugos priemones skirtingai vertinamas jurisprudencijoje ir doktrinoje taip pat ir kitose nei Nyderlandų Karalystė valstybėse narėse.
- 17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas dėl Reglamento Nr. 6/2002 90 straipsnio 1 dalies aiškinimo. Pagal pirmąjį aiškinimą Sąjungos teisės aktų leidėjas įtvirtino imperatyvią išimtį, norėdamas įgyvendinti šiame reglamente išreikštą siekį skatinti teisėjų specializaciją, nes valstybės narės negali Bendrijos dizainų teismams suteikti išimtinės jurisdikcijos nagrinėti visus prašymus dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo dizainų srityje. Remiantis antruoju aiškinimu, Sąjungos teisės aktų leidėjas tik norėjo leisti valstybėms narėms savo nacionalinės teisės aktuose numatyti, kad jurisdikcija nagrinėti šios rūšies prašymus suteikiama ir kitiems teismams, turintiems jurisdikciją priimti tokias priemones bylose, susijusiose su nacionaliniais dizainais.
- 18 Jis taip pat nurodo, kad tiek, kiek Reglamento Nr. 6/2002 81 straipsnyje imperatyviai įtvirtinta Bendrijos dizainų teismų vidaus jurisdikcija dėl šiame straipsnyje nurodytų prašymų, 90 straipsnis taikomas tik kitokio pobūdžio laikinosioms apsaugos priemonėms.
- 19 Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas patikslina, kad sprendimo panaikinimas po to, kai generalinis prokuroras pateikia skundą, gindamas įstatymo interesą, nedaro įtakos šiuo sprendimu suinteresuotų šalių teisei padėčiai, nes šiuo atveju diskusijos susijusios tik su teisės klausimu, kuris buvo iškeltas daugelyje bylų ir kuris vertinamas skirtingai.
- 20 Šiomis aplinkybėmis *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Reglamento <...> Nr. 6/2002 90 straipsnio 1 dalis aiškintina taip, kad pagal ją jurisdikcija skirti laikinąsias apsaugos priemones imperatyviai suteikta visiems joje nurodytiems valstybės narės teismams, ar vis dėlto valstybėms narėms suteikiama teisė – visiškai ar iš dalies – išimtinę jurisdikciją dėl tokių priemonių skyrimo suteikti tik pagal minėto reglamento 80 straipsnio 1 dalį paskirtiems (pirmosios ir antrosios instancijų) Bendrijos dizainų teismams?“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumą

- 21 Kaip nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kasacinio skundo pateikimas ginant įstatymo interesą priklauso išimtinai generalinio prokuroro kompetencijai ir juo siekiama panaikinti teismo sprendimą po to, kai buvo išnaudotos šalių turimos įprastos teisių gynimo priemonės. Jeigu toks kasacinis skundas priimamas, nagrinėjamas teismo sprendimas panaikinamas, tačiau *inter partes* situacija nekeičiama.
- 22 Nyderlandų vyriausybė nurodo, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas, nes jį pateikęs teismas turi priimti sprendimą dėl skundo, generalinio prokuroro paduoto ginant įstatymo interesą, kuris yra teisių gynimo priemonė, skirta užtikrinti teisės ir jos raidos vienodumui nacionaliniu lygmeniu.
- 23 Primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją, nors pagal SESV 267 straipsnį kreipimasis į Teisingumo Teismą nepriklauso nuo proceso, per kurį nacionalinis teismas pateikia prejudicinį klausimą, grindimo rungimosi principu, nacionaliniai teismai gali kreiptis į Teisingumo Teismą tik nagrinėdami ginčą ir turėdami priimti sprendimą pagal teismo pobūdžio sprendimui priimti skirtą

procedūrą (2009 m. birželio 25 d. Sprendimo *Roda Golf & Beach Resort*, C-14/08, EU:C:2009:395, 33 ir 34 punktai ir 2016 m. birželio 16 d. Sprendimo *Pebros Servizi*, C-511/14, EU:C:2016:448, 24 punktas).

- 24 Šiuo klausimu, kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 33 punkte, svarbu tik tai, kad teismas, kuris prašo Teisingumo Teismo pagalbos, atliktų teisminę funkciją ir manytų, kad Sąjungos teisės aiškinimas jam reikalingas priimant savo sprendimą. Tai, kad bylos šalių situacija, dėl kurios pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, nebegali būti pakeista priėmus atitinkamą sprendimą, negali turėti įtakos šioms išvadoms, kurios susijusios su prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo vykdomų funkcijų pobūdžiu.
- 25 Be to, primintina, kad nors SESV 267 straipsnio antroje pastraipoje įtvirtinta sąvoka „sprendimui priimti“ apima visą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo sprendimo priėmimo procesą, šią sąvoką reikia aiškinti plačiai, siekiant išvengti situacijos, kai daugelis procesinių klausimų būtų pripažinti nepriimtinais ir negalėtų būti išaiškinami Teisingumo Teismo, o šis teismas negalėtų aiškinti visų Sąjungos teisės nuostatų, kurias turi taikyti nacionalinis teismas (šiuo klausimu žr. 2015 m. birželio 11 d. *Fahnenbrock ir kt.*, C-226/13, C-245/13, C-247/13 ir C-578/13, EU:C:2015:383, 30 punktą ir 2016 m. birželio 16 d. Sprendimo *Pebros Servizi*, C-511/14, EU:C:2016:448, 28 punktą).
- 26 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad tuo atveju, kai teismas, kurio sprendimai negali būti skundžiami, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnį, kelia klausimą dėl Sąjungos teisės išaiškinimo, nagrinėdamas kasacinį skundą, pateiktą ginant įstatymo interesą, jis privalo pateikti prejudicinį klausimą Teisingumo Teismui, nepaisant aplinkybės, kad *inter partes* situacija nepasikeis Teisingumo Teismui priėmus prejudicinį sprendimą.
- 27 Taigi prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Dėl prejudicinio klausimo

- 28 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 6/2002 90 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad joje numatyta, jog valstybių narių teismai, turintys jurisdikciją taikyti laikinąsias apsaugos priemonės nacionaliniam dizainui, taip pat turi jurisdikciją taikyti tokias priemones Bendrijos dizainui; arba ar valstybės narės yra visiškai arba iš dalies laisvos suteikti išimtinę jurisdikciją šiuo atžvilgiu tik paskirtiems Bendrijos dizainų teismams.
- 29 Reglamento Nr. 6/2002 90 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad valstybių narių teismams, įskaitant Bendrijos dizainų teismus, galima paduoti prašymą taikyti Bendrijos dizainui tokias laikinąsias apsaugos priemones, kokias tos valstybės įstatymai leidžia taikyti nacionalinio dizaino teisėms, net jeigu šiame reglamente nustatyta, kad šis klausimas yra teisingas kitos valstybės narės Bendrijos dizainų teismui.
- 30 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimas visų pirma susijęs su šios nuostatos pirma dalimi, t. y. su teismų, turinčių jurisdikciją taikyti laikinąsias apsaugos priemones Bendrijos dizainui, nustatymu kiekvienoje valstybėje narėje.
- 31 Primintina, kad, aiškinant Sąjungos teisės nuostatą, reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir į kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (2016 m. birželio 22 d. Sprendimo *Thomas Philipps*, C-419/15, EU:C:2016:468, 18 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 32 Iš Reglamento Nr. 6/2002 90 straipsnio 1 dalies formuluotės matyti, kad teisės subjektas gali prašyti taikyti laikinąsias apsaugos priemones Bendrijos dizainui ne tik valstybės narės dizainų teismų, bet ir bet kurio šios valstybės teismo, turinčio jurisdikciją taikyti tokias priemones nacionaliniams dizainams. Šiuo klausimu, kaip savo išvados 41 punkte pažymėjo generalinis advokatas, žodžių junginys „įskaitant“ patvirtina, kad tai nebūtinai turi būti specializuotas teismas.

- 33 Šios išvados nepaneigia Reglamento Nr. 6/2002 90 straipsnio 1 dalyje vartojamas žodis „gali“. Šio žodžio vartojimas neturėtų būti vertinamas kaip reiškiantis, kad pagal šią nuostatą valstybėms narėms suteikiama diskrecija dėl jurisdikcijos suteikimo laikinųjų apsaugos priemonių taikymo srityje, kiek tai susiję su Bendrijos dizainu. Iš tiesų, kaip savo išvados 66 punkte pažymi generalinis advokatas, žodis „gali“ susijęs tik su tais asmenimis, kurie nori kreiptis į teismą, kad šis priimtų sprendimą dėl laikinosios apsaugos priemonės, susijusios su vienu iš Reglamento Nr. 6/2002 81 straipsnyje nurodytų veiksmų.
- 34 Be to, nors ši vyriausybė teigia, kad minėta nuostata ne reglamentuoja valstybės narės teismų vidaus jurisdikcijos, bet patikslina tarptautinės jurisdikcijos taisykles laikinųjų apsaugos priemonių srityje, išsamus minėtos nuostatos aiškinimas parodo, kad tik jos antrai daliai, su kuria nesusijęs prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo klausimas, gali būti suteikiama tokia apimtis, kuri neturi įtakos kiekvienoje valstybėje nustatant teismus, turinčius jurisdikciją taikyti laikinąsias apsaugos priemones Bendrijos dizainui.
- 35 Be to, priešingai, nei teigia ši vyriausybė, šio sprendimo 32 punkte padarytą išvadą patvirtina Reglamento Nr. 6/2002 90 straipsnio 1 dalies kontekstas.
- 36 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ši nuostata yra šio reglamento IX antraštinėje dalyje „Teisinių veiksmų su Bendrijos dizainais jurisdikcija ir procedūra“. Konkrečiau kalbant, ji yra šios antraštinės dalies 2 skirsnyje „Ginčai dėl Bendrijos dizainų pažeidimo ir galiojimo“, kuris apima šio reglamento 80–92 straipsnius.
- 37 Iš Reglamento Nr. 6/2002 bendros struktūros matyti, kad šiame 2 skirsnyje esančiose nuostatose įtvirtintos specialios jurisdikcijos taisyklės, susijusios su ieškiniais dėl teisių pažeidimo arba Bendrijos dizaino registracijos pripažinimo negaliojančia. Šios specialios taisyklės skiriasi ir nuo jurisdikcijos taisyklių, taikomų ginčams dėl Bendrijos dizainų, kurie nesusiję su ieškiniais dėl teisių pažeidimo ir registracijos pripažinimo negaliojančia, nurodytais minėto reglamento IX antraštinės dalies 3 skirsnyje.
- 38 Taigi, priešingai, nei teigia Nyderlandų vyriausybė, Reglamento Nr. 6/2002 90 straipsnio 1 dalyje nurodytos laikinosios apsaugos priemonės, susijusios su Bendrijos dizainu, pirma, yra susijusios su šio reglamento 81 straipsnyje nurodytais ieškiniais dėl teisių pažeidimo arba registracijos pripažinimo negaliojančia, ir, antra, jas gali taikyti valstybės narės teismai, turintys jurisdikciją taikyti tokias priemones nacionaliniams dizainams.
- 39 Šiuo atžvilgiu Reglamento Nr. 6/2002 90 straipsnio 1 dalies taikymo sritis negali skirtis nuo kitų šio reglamento IX antraštinės dalies 2 skirsnio nuostatų taikymo srities, nes, kaip savo išvados 50 punkte pažymi generalinis advokatas, minėtoje 90 straipsnio 1 dalyje, kaip ir minėto reglamento 82–89 straipsniuose, daroma nuoroda į to paties reglamento 81 straipsnyje išvardytus ieškinius.
- 40 Be to, toks šio 90 straipsnio 1 dalies aiškinimas atitinka Reglamentu Nr. 6/2002 siekiamus tikslus. Iš tiesų įsteigdamas Bendrijos dizainų teismus kiekvienoje valstybėje narėje Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino įtvirtinti teismų, turinčių jurisdikciją Bendrijos dizainų srityje, specializaciją, kad, kaip nurodyta šio reglamento 28 konstatuojamojoje dalyje, būtų prisidedama prie vienodo jų galiojimo sąlygų aiškinimo.
- 41 Nors šio vienodo aiškinimo tikslo siekimas visiškai pagrįstas, kai kalbama apie teismines procedūras, kurios susijusios su ieškinių dėl teisių pažeidimo arba registracijos pripažinimo negaliojančia esme, Sąjungos teisės aktų leidėjas Reglamentu Nr. 6/2002 29 konstatuojamojoje dalyje taip pat priminė, kad naudojimasis dizaino suteikiamomis teisėmis turi būti veiksmingai užtikrintas visoje Sąjungos teritorijoje. Todėl, kiek tai susiję su prašymais taikyti laikinąsias apsaugos priemones teisių pažeidimo ar registracijos pripažinimo negaliojančia atvejais, jis galėjo teikti pirmenybę artumo ir veiksmingumo reikalavimams, o ne specializacijos tikslui.

- 42 Taigi dėl jurisdikcijos taikyti tokias priemones suteikimo bet kuriam valstybės narės teismui, turinčiam jurisdikciją taikyti tokio pobūdžio priemonės nacionaliniams dizainams, gali būti greitai ir veiksmingai nutraukti veiksmai, kuriais pažeidžiamos Bendrijos dizaino savininkų teisės.
- 43 Be to, tokių laikinųjų apsaugos priemonių poveikis yra ribotas laiko atžvilgiu, o tai, kaip jas taiko šioje srityje kompetentingas teismas, negali lemti ieškinio dėl teisių pažeidimo ar dėl registracijos pripažinimo negaliojančia, kurie pareikšti dėl esmės ir priskiriami išimotinei Bendrijos dizainų teismų jurisdikcijai, baigties.
- 44 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Reglamento Nr. 6/2002 90 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad joje numatyta, jog valstybių narių teismai, turintys jurisdikciją taikyti laikinąsias apsaugos priemones nacionaliniam dizainui, turi jurisdikciją taikyti tokias priemones ir Bendrijos dizainui.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 45 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino 90 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad joje numatyta, jog valstybių narių teismai, turintys jurisdikciją taikyti laikinąsias apsaugos priemones nacionaliniam dizainui, turi jurisdikciją taikyti tokias priemones ir Bendrijos dizainui.

Parašai.